

ДІЛО

Виходить по-дня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 10., II. пов.

Конто почт. завдан. 26.726.

Адреса тел. „Діло“ — Львів.

Число телефону 261

Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно . . . . . 3 60 К.

квартально . . . . . 10 —

піврічно . . . . . 20 —

щорічно . . . . . 40 —

у Львові (без доставки):

місячно . . . . . 3 — К.

квартально . . . . . 9 —

піврічно . . . . . 18 —

щорічно . . . . . 36 —

За зміну адреси

платити/ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петрова, дводня-
това 40, в надісланім 60, в
особливих 80 с, в редакційній
часті I К. Подіомлене про
випливи і заручки 1 50.

Некрологія строчка I К.

Сталогоголошення за окремою
умовою.

Одні примірники коштують
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Паньків.

Битва на східнім фронті.

ЗВІДОМЛЕНЄ Ц І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 13. липня.

В Румунії і в області фронту військ архиви. Йосифа оживлена звідна діяльність ворога. На становищі Лимниці відперто кілька російських нападів. На Волинні звідна діяльність наших відділів викликала місяцями жити сутинки.

ВІДЕНЬ. (Тб.) З пресової квартири 13. липня вечером. На південь від Калуша вджилла діяльність російської артилерії.

ЗВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 13 липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт ки. Лєопольда: Над Двиною, під Сморгонем і над Шарою боева діяльність була значна. Також на захід від Лудька віджи тала хвиллями наслідком наших звідних наступів.

На південь від Дністра в кількох місцях ліній над Лимницею зломано російські наступи.

На фронті архиви. Йосифа і о обсягу групи Макензена неприятельські звідні відділи посували ся кілька разів по сильнішим огни проти наших становищ. Всюди їх відперто.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт ки. Рупрехта: На фронті у Фландрії і в Артезії була в кількох відтинках огнева боротьба сильна. Неприятельський наступ на схід від Нієпорт на південний схід від Іперу, від Іліє і на південь від Скарри відперто.

Група військ німецького наступника престоло: Знов боева діяльність артилерії була в західній Шампанії дуже значно збільшена. Також на лівім березі Мози огонь дійшов від вечір до великої нагальности. На горбку 304 наш відділи в мужній наступі здобули знов рови, відділені неприятели в д. 6. липня. Залогу частю внесено, частю полонено й приведено до нашої лінії. Становища, здобуті нами в бою д. 28. мая на ширині 4 км. разом в області перед нами, є там самим знов в наших руках. Мимо завязаного опоры звідний наступ під Рівазу приніс нам виск в полонених і в добачі.

Група військ князя Альбрехта: Положенє не змінило ся.

БЕРЛІН (Тб.) 13. липня вечером. На Сході збільшена огнева діяльність між Золотою Липою і Нарайкою. На південь від Дністра серед малих сутинок на південь від Калуша положенє не змінило ся.

БЕРЛІН (Вольф). На російським фронті неприятели тільки малими відділами рухав ся в околиці Калуша. Вечером відбував ворог на місцях різних наступів, які цілковито відперто. В околиці Красна Петранка збільшена діяльність ворожої піхоти й кавалерії. Над Лимницею спокій. На схід від Тенерова Росіяни відбували коло Блудника частинного наступу, який не повів ся наслідком огня в середній віддалі. — В горах тільки по обох сторонах Татарського просянку місяцями значній артилерійський огонь.

„Ідемо шляхом горожанської війни“.

Компроміс?

Відень, 10. липня 1917.

Спільне засіданє київських російських організацій в українській справі. — Українські заяви.

„Русское Слово“ з 17. н. ст. червня доносить з Києва:

Дня 16. н. ст. червня відбуло ся у Києві дуже численне „обєднанє“ (спільне) засіданє громадських організацій, присвячене українській справі. Засіданє скликано для розгляду домагань української заяви в приводе одержаної вістки, що правительство відкинуло домаганя Українців. Засіданє заняло ся українською справою у цілій її ширині. Більшість бесідників вказувала, що правительство поступило зовсім добре, відмовивши ся розвязати справу, яку розвязати мають повноважність тільки Установчі Збори. Тому київські громадські організації повинні цілою силою свого авторитету піддержати тимчасове правительство. Деякі бесідники думали, що Українці добивають ся тільки офіційного признаня їх прав. Між тим в дійсности вони самі здійснюють вже ті права, прибігаючи до таких способів, як напр. захват Народного Дому.

Представник військових депутатів капітан Керун домагав ся рішучо виступити і говорити шире, відкинувши двозначники, допущені заявою Українців. Українці не довіряють російській демократії — говорив він. — Ми в свою чергу не довіряємо Українцям. Українці узвалили явним порядком відбутися заборонений з'їзд. Се не признаванє власти!

Начальник міліції Лепарський, цитуючи слова проф. Грушевського, сказані на українським з'їзді, говорив: Не можна скривати, що ідемо шляхом горожанської війни. Все тепер ми спостерігаємо шлях захвату, анархії і з'організованого убийства, котрі явили ся наслідком внесеня національний пристрастей.

Представник меншевиків Левін вказував, що українські соц. демократи ідуть разом з більшовиками, але загострюють не соціальні, а національні питання і займають ся демагогією. Українські соц. демократи — говорив Левін — в своїй газеті написали, що Керенський душить свободу. Чи се не демагогія? Се-ж політична роззуста!

Представник Ради робітничих депутатів Доротов вказував, що соц. демократи все висловлювали ся проти армії. А сьогодні українські соц. демократи домагають ся національної армії. Тримати національну армію — говорив Доротов — се значить звернути багнети на другу національність або самим сидіти на тих багнетах.

Присутні на зборах представники Українців журналісти Сфремів і Ніковський обмежили ся до коротких заяв.

Бфремів підчеркнув недостачу спільної мови і невідповідний тон дискусії.

Ніковський заявив, що Українці не домагають ся від правительства розвязки справи автономії. Правительство повинно висловити свою думку в сій справі, а також вступити на шлях здійсненя автономії. Переходячи до справи українських військ, Ніковський вказував, що українські відділи („части“), які прибули на фронт, числами по 200 людей більше, тоді, коли побачи, що ідуть на фронт з червоними прапорами, приходять на фронт пустими.

Резолюція київських російських організацій.

„День“ з 17 н. ст. червня доносить з Києва:

Спільне засіданє виконавчого комітету громадських організацій, Ради робітничих депутатів, Ради депутатів військ київського округу

і коаліційного студентства, вислухавши телеграму тимчасового Правительства у відповідь на заяву Української Ради, ухвалило таку резолюцію:

Стоячи зовсім виразно на ґрунті ладу Росії на принципах децентралізації і широкої автономії, ми вповні прилучаємо ся до тимчасового правительства й усією силою свого авторитету готові піддержати його точку погляду, що до того, що ся справа у зміслі загальних основ автономії, її обєму і фактичного змісту може бути розвязана тільки Установчими Зборами. А в тепер шнім часі на нашу думку, може бути мова тільки про приготуванє справи до Установчих Зборів і про здійсненє культурно-національних кличів.

Компроміс?

Батєль, 12 липня 1917.

(Тб.) „Васаніс“ доносить, що члени тимчасового правительства російського відбули в Києві конференцію з представниками Центральної Української Ради, щоби спонукати їх до обмеженя українських домагань. Президент Ради Грушевський й запротестував проти сепаратистичних планів деяких українських кругів і заявив, що рішенє проголосити автономію України було ухвалене тільки наслідком відмови тимчасового правительства добровільно признати ту автономію. Поручено комісії виробити предложенє в справі автономії. Заява Грушевського викликала в Петрограді велике враженє.

Державна Рада.

(Телеграма з м. Корсєвоидеїційного Бюра).

Відень, 13. липня 1917.

(Тб.) На нинішнім засіданю Палати панів прийнято в 2 і 3 читаню закон про продовженє виборчого періоду членів палати послів.

З черги прийнято в 2 і 3 читаню закон про повноважність на полі воєнної господарки. По виборі конституційної комісії з 36 членів засіданє замкнено.

На нинішнім засіданю палати послів управитель міністерства крайової оборони предложив на письмі відповідь на інтерпеляцію в справі

звільненя від служби воїх ополченців отарших над 50 лт.

У відповіді сказано: Відомо, що найв. приказ з 21 мая 1917 зарядив, щоби ополченцям, рожденям в рр. 1865 і 1866 з деякими винятками дати відпустку найпізнійше до 30 червня с. р.

Вибрано форму відпустки тому, що ополченці, котрі вже стоять в діяльній службі, мають обовязок служити в загальнім ополченю аж до розвязаня загальною ополченя. Впливає се з §. 4 закона з 6 червня 1886 тий взагалі з духа постанов законна, що військове службове відношенє, яке стало ся актуальним підчас війни, не може перервати ся ані підпасти зміні наслідком осягненя певної границі віку. Містить ся се у військовім законі, де сказано, що перенесенє до резерву по уявлі обовязку служби презентаційної або звільненє зі звязку армії не може dokonатись в часі мобілізації.

З черги приступила палата до нарад над предложенєм про податок від воєнних висків.

По промові референта п. Штайнвендера промовляв управитель міністерства скарбу Віммер.

По промові міністра заявив п. Вісковський, що пропозиція не здовольє чеських аграріїв.— П. Бжабек звернувся проти цього, що в часі найстрашнішої недоволі у одних другі одивляють а достатки. Не було ще прагматичності, яке ужило би слова „жид“, не го вительства, яке ужило би слова „жидівська лихва“. Далі промовляли пп. Колішер, Стапінський, Функ, Вітик і Айзенгут.

По промові генеральних бесідників Прокеша (проти) і Айншпінера приступлено до подрібної розправи. Забирали голос пп. Лукашевич, Денк, Слявчак і Ренер. По кінцевих виводах справоздавач Штайнвендера приступлено до голосування. Принято § 1 разом з висесем п. Ліхта, яке жадає, щоб замість висказу „податок від воєнних зисків“ ужито слів „воєнний податок“. § 2 прийнято, § 7 про портфельові акції відкинено. § 15 прийнято разом з висесем п. Модрачка, ціля якого з доходу, який не остає в звязу з заводом, виконуваним перед війною, податок має бути підвищений о 20 проц. Далі прийняла палата закон в 3. читаню.

Справоздавець Гаїне зложив завіт в страві дорожніх додатків для всіх державних функціонерів, робітників і смеритів. Серед його промови панували великі крики на правіці. Справоздавець висказав наївно, що також краї і громади підуть за приміром держави що до своїх функціонерів.

Безиспанні ослики: Проч з Гайнем! — Серед безперервних криків прийнято без зміни висесен комісії.

Ухвалою Палати панів про повновласть для правительста на полі воєнної господарки відслано до комісії воєнної господарки з порушенням злати справу завтра о 10 год. перед полуднем.

Слідуюче засіданє завтра о 10 год. перед полуднем.

„Український кабінет“.

Стокгольм 13. липня.

(Кор. Б.) Тутешній кореспондент „Veftner Tageblad“ довідуєть ся про склад українського кабінету таке: президент і внутрішні справи: новістар Вічинченко; міністер скарбу: Туган Барановський; заграничні справи: проф. літератури Бфремів, міністер поживи: Теціяк, міністер рільництва: публіцист Мартив, міністер війни: історик Теклюра, міністер справедливости: адвокат Судовський.

Перед поворотом митрополита Шептицького.

СТОКГОЛЬМ. (Кор. Б.) Митрополит гр. А. Шептицький задумує удати ся до Ряму. Завісти в станицявській діоцезії новий календар.

3) Воєнні роки 1914 і 1915 в одній українській школі.

У сім шпиталі обслуговували хорих російські Сестри Червоного Хреста. Одна з них, здаєть ся, то студентка, дочка священика, відносилась дуже ворожо супроти російських священиків. Кілько разів повстав ся свідення між хорими, а бувало се дуже рідко, то вона прямо відвертала ся від него. Зі Сестрами розмовляла дуже рідко і одного разу розказала, що вона пересиділа два роки в тюрмі за се, що належала до тайного товариства. Та не всі були так інтелігентні, як отся. Одна з них хотіла конче дістати ся до монастирської кляузурі, а коли Сестри сказали їй, що се не відно, сентала зачудована: „Якіж ви „руські“, що ви має „руських“ не хочете впусити до себе?“ На се дістала відповідь, що Сестри не є „руські“ а українські, та що не то „руських“ жінок, але і українських не можуть впусити за клязурю.

Сей шпиталь був приміщений в будинку з яких 6 медіал. Одіся вибрала ся до Самбора. Не від річи буде згадати тут, що Сестри мусіли варити хорим Спершу обідять командант шпиталю платити, але опісля виявили чим раз рідше, а вкінці при відвіді „забули“ зовсім заплачати.

Зараз по тім прийшли війська і заняли будинок на касарню. Се були сапери.

Адютант полковника, якийсь російський граф, рівнож дуже заінтересувався школою. Переглядав зайти не лише в гимназіі СС. Василянок, але і інші в чужих гимназіях. Переглядав також шкільні акти і каталоги. Другий, якийсь резервовий офіцер, по зааню мировий судія, переглядаючи зайти, заявив, що зайти вповні подобають ся йому, лише за багатого в них католіцизму і українства.

Митрополит заявив, що осідком генерал-губернатора Дорошенка є Київ. Генеральним вікарієм іменував митрополит перед своїм виїздом о. Цегельського. Ген. губернатор затвердив іменоване. Ректор дявівської семінарії о. Бодян бажає поїхати до Львова.

Перед уступленем Бетмана-Гольвега.

БЕРЛІН (Ткб). В кругах добре поінформованих уважають становище канцлера зовсім захитаним. За на положеня наступила наслідком рішучого становища нап. лібералів і осередка проти канцлера.

БЕРЛІН (Ткб). „Lokalanzeiger“, який проявив ся знов, доносить, що нап. ліберали ухвалили резолюцію цього змісту, що вважають кризу нерозв'язаною, як довго Бетман-Гольвег остає в уряді. Сей фракція бачить в його особі перешкоду до закінчення мира. Тільки повний член може найти вихід з теперішньої кризи.

БЕРЛІН (Ткб). Вечірні дневники доносять, що з цілю певністю треба припускати, що димісія канцлера буде прийнята.

БЕРЛІН (Ткб). В парламентарних кругах, які вважають уступленє канцлера певним, не чути нічого позитивного про його наслідника.

Німецький парламєнт

БЕРЛІН. (Ткб.) Відбуло ся повне засіданє німецького парламенту, на яким полагоджено цілий ряд менше подрібних пропозицій. През. Кемпф визначив що в нинішніх умовах на разі є неможливе визначити реченє слідуєчого засіданя. Припоручено президентови сликати слідуєче повне засіданє, як тільки відносини на се візловіть.

На тім замкнено засіданє.

Звідомленє російського штабу.

3 11. липня

В напрямі Долини наші війська гнали дня 10. с. м. без перерви побитою армію ген. Корнілова несприятелі на фронті Єзууїль-Стамиславів Богородчани. Коло полудня наші хоробрі війська під командою ген. Черемісова завняли місто Галич і перекинули передні сторожі на лівий беріг Дністра.

Під конець дня дійшло наше військо до долини Лімниці на фронті устя Лімниці-Добровільна і по короткій боротьбі перемінуло передні сторожі на лівий беріг Лімниці, займаючи села Блудники й Бабин. Наше військо наступало на фронті Богородчани-Солотани і аломало опір неприятеля та дійшло до лінії Посіч-Лесівка-Космач. В часі білє цього дня полонили ми понад 2 000 людей і забули около 30 гармат. Загалом в 3 днів боях в днях 8, 9 і 10 липня в напрямі Долини полонили ми понад 150 офіцерів і 10 000 жовнів та добули около 80 гармат, між ними

12 тяжких, крім цього велику кількість машинних нових крісів, інженірського матеріалу й мушкетерів. Вирочім на фронті значнійший артилерійський огонь в напрямі Золочева і на південь від Бережан.

Митрополит Шептицький про революцію в Росію

СТОКГОЛЬМ (Ткб).

Митрополит гр. Шептицький привів кілька днівникарів, яким розказував про вряжє в побуту в Росії. Російці не везли митрополита спершу до Курька в аїсно до Нижнього Новогорода, а відти знов до Курька де митрополит оставав під найстрашнішим поліційним доглядом. Мешкав в дуже малій комнаті разом із сторожою, від якої дізнав його тільки заслона. Також лихо було жити митрополитови в Ярославі, де не міг нічого говорити. Дім, в яким мешкав, був окружений все поліцією. Одного дня заарештував митрополит, що жандармі не мая білі дому. За кілька днів прибули до митрополита приятелі в відвідинами, які відбули ся вже без сторожі. Після дневника „Dagens Nyheter“ митрополит висловив погляд, що в Росії замітє сильне бажанє мира. Вигляди на живнє а дуже добрі, хоч багато поля не управлено. Не можна сказати, щоб російський народ не був здібний сам працювати собою. Росія мусить перебудити ще більш трудностей, ази українсь ся нова форма держави. Правительство і робітничка рада мають ріжні погляди в богатих житєвих питаннях, але правительство мусить все уступити перед та дою. Як-що правительство коли забажає обслуговувати свої погляди, то прийде до постановки спору. Напруженє є дуже велике. Гарні слова в депешах призначені тільки для загранич. Митрополит думає, що Росія може перетворити ся в з'єдинену державу на взір Німеччини. Успіхє українських національних асидє є мож початком розитку в тім напрямі. Що до воєнного настрою заявив митрополит, що він дуже малий. Вплив Англії є нечувано великим і провідники Росії побоювали ся, що при закінченю окремого мира з Німеччиною прийде тільки до війни з західними державами, але кож з Японією і тому ведеть ся дальше збє з осередними державами, хоч атомленє мирю війною велике.

Наради Українців, Чехів і Південних Славян.

Відень 12. липня 1917.

Вчера відбули ся спільні наради У. П. Р. чеського Союзу і південно-славянських асидє. Згадані партії рішили поступати спільно в конституційній комісії, брати участь в її нарадах і уможливити вибір підкомітету.

Сапери займали гімназіальний будинок через шлу вину. Відбували вправи на коридорах і у великій салі на другім поверсі. Вправи відбували ся серед прождонів та удичних слів та, що Сестри мусіли аж протестувати проти сего. Та се не багато помогло. Поодиноки відділи змінювали ся дуже часто. Іх по черзі вислали на фронт, а іх місце приходили інші. Говорили про себе з великою певністю і ждали в дня на день на здобутє Перемишля. Між яростими жовнірами удержувало ся повірє, що Перемишль баронити якєсь гнєша сила. Ті, що йшли під Перемишль, йшли мєж на щемичу смерть.

Офіцери отворили професорську бібліотеку і брали книжки до читаня. Із тих книжок не пропадала ні одна. Та заслуга в тім Сестер, які дуже дбали про се, щоб читачі звертали прочитані книжки.

Між о різнаєн був одиє кавітан з роду Москаль і православний, з матері Польки і католички. Він нераз заводив розмову зі Сестрами, які кінчили ся завсе тим самим, а саме, що гімназія під покровом Митрополита гр. Шептицького вивозє дівоцє молодецї на заввяти „Мавеліники“ та ворогів православля і царату. При кожній нагоді тикав „мавеліцтєвєм“ і заявляв як найгоржестєснійше, вказуючи на царський портрет, що все висїє в канцелярії, що: „Сей вже тут мікоди не верне“. На чємну увагу Сестер, що війна ще який-мо не скінченє, вдалав в лютє. Казав, що Україна мусить бути злима народом, коли іх не любить царське правительство і з іронією питав: „А кілько вас є?“ Сестри відповідали: „Трійцять п'ять мільонів“. Почувши таку відповідь, вдав в пароксизм сміху і кричав: „Хиба тисячів“. Зі Сестрами говорив звичайно по польськи. Коли в'ходив в поле, прийшов позграшати ся. При пращаню сказав: „Ви характерний народ, що не хочете молити ся за царя, бо коли би ви

молили ся, то робили би се зі страху, а не переконаня“.

Військо займало гімназіальний будинок до упадку Перемишля. По упадку війська відішло і полишила се тільки сторожа, а зостав сімох жовнів. Так було вже до самого кінця.

В тім часі прийшло ся Сестрам заступити боротьбу в „Народнім Домом“ і „Общєствє русских дам“. Щобя устеречи будинок асидє вим приміщенєм в нім шпиталє чи клязурі, в тілі Сестри Василянки отворили дівоцє школу руских дам. Та проти сего заступувало „Общєствє русских дам“, заявляючи, же в будинку був приміщений „Пансіонє русских дівоцєв“, а що заряд у нім буде співчати не в руских Сестер Василянок, а в руках „русских дам“. Сестри робили всікі стараня, щоб не доведє до сего, бо знали, що коли в будинку відімістять ся „пансіонє русских дам“, то не примале тілий будинок.

Чимале клопоту справичив Сестрам Василянкам і Сестр „Народнього Дому“, який давав ся, щоб Сестри віддали усє асидє в тєлар, яку забрали із церкви ярі асидє. Вкінці тєді, коли „Народній Дім“ вивозє в приміщенє, Сестри берилили ся тим, що вступав є адвєкатєське меркванє братствє „Народнього Дому“ і віддали цілу справу до рішеня Ординаріатови. Тут вляз справу до рук б. в. Дмитро Ярємок. Він бачив, що Сестри „всємугного“ тєді „Народнього Дому“ нічого не відіє і тому старав ся справу вилічити як иньдєше, а Сестрам казав: „Вам нам тільки вдало ся арештувати справу, а ви, а тєді прийдуть наші і справа перейде до волічи. І завдяки його стараням вдало ся справу

Лист з провінції

Чи мож з'орієнтувати ся?

Початок липня 1917.

Українська суспільність найшла ся підчас цієї страшної війни у виімково тяжкім, незносімім положінню. Території, котрі занешкує український нарід, виставлені на тяжкі знищення наслідком воєнних операцій, а українська суспільність опинила ся в лабіринті, де годі з'орієнтувати ся, в хаосі признань, заперечень, приречень, обітниць, до котрих дійсність стоїть в яркім контрасті. Се і причина, що перед українською суспільністю стає питанє: Чи мож з'орієнтувати ся?

Прийшла інвазія і знов повторила ся та сама історія. „Мазепинці, австрофіли, зрадники“, а за тим змушана над нашим народом. І питає ся сама себе українська суспільність: „Кого властиво ми зраджуємо?“

В такій атмосфері пережило ся рік цілий. Треба було геройських діл наших стрільців, українських полків, треба було подиву гідної, за те все що було, жертвенності і привязаня на роду до держави, щоби те марєво підозрінь бодай усунути, алагіднити Талєргоф

І прийшла признань, заперечень, обітниць. Та однак дійсність стакала в контрасті до сього всього. Змінила ся особа керівнича красної адміністрації, та систем остав той сам, що в початках війни, як се відчула наша суспільність зараз по повороті своїх.

Мимо тої дійсности наш народні заступники через українську пресу успокоювали нарід, заперечали обіцявали, відбираючи самі обітниць. Прийшли лоді 5. падолиста 1916 р. і пока зає ся самообман.

Коли події на закордонній Україні захопили уми і серця українських громадян, зайшли і на австрійській Україні події, котрі прикову ють і тут увагу. Скликано народних заступників до участі в державнім житю. Числячи ся певно з подіяма на Україні, поспішали ся знов признаня, обітниць, заперечень.

Центральні власті заперечують про рівноправність, справедливність, признають, обіцяють, а дійсність ині — се якраз шось противне. Парламентарна репрезентація і представителі наших центральних організацій успокоюють суспільність, радять в жалобами в содаві надужити удавати ся до властей. Народ вірить, спішить з жалобами,

Мимо геройських діл наших жовірів, мимо тяжких жертв нашого народу, мимо привязаня до держави, ині ще падуць слова в парламенті: „за мало вас вившали“, а в палаті панів архієпископ Теодорович каже, ще закид державної зради звертаєт ся лиць проти українського народу. Сариєні заті Від марєва відозрінь, о зраду, наша суспільність не увільчила ся ще ині.

Та серед того всего, серед сего лабіринту, хаосу приречень, заперечень, обітниць, частого самообману, коли тяжко є орієнтувати, почала відживати своя питома, українська орієнтація, виражаюча чужу. Марєво підозрінь — марєво Талєргофу не анікає в овиду, але серед сего своя розумна орієнтація бере верх.

— сьмий

НАДІСЛАНЕ.

Красний адвокат

Д-р **ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ**

веде канцелярію у Львові

при вулиці **Нравіцких ч. 6.**

Відповідає на редакцію Д-р **ВАСИЛЬ ПАНЕЯКО.**

КРІВАВОГО РОКУ

ілюстрований альманах на 1917 рік

ЗЛАДИВ

ЯРОСЛАВ ВЕСОЛОВСЬКИЙ.

230 сторін.

55 ілюстрацій.

Більша новела „МАРІЯ“ Василя Стефанька.
З посмертної теки „ДВІ ЧЕТИ“ Івана Франка.

Що є в книжці:

Стор.	Стор.
Д-р Кость Левичевий. Наші виведлі змигана в часі світової війни 1914—1916	Маріяка Підгірянки. Стрілецькі онопі
З посмертної теки Івана Франка. Дві чети	1. Чернявський. Наше державне накомодяство в часі світової війни
Василь Стефаньк. Марія	Д-р В. Щурат. Ер. зат. парохіал на херква св. Варвара у Відні
Ст. Рудницький. Вісша та наука	В. Стефаньк. Перший таір Леся Мартолиця
О. Кобець. Криваї плами. Повесть товаршца	Теодор Вобквіч. Переписька
С. Д. Історичний розвиток територіальних відносин тепершньої Галичини в Володимирі	О. З. Український Жюмочий комітет помічє раниеним
Володимир Темницький. Загальна Українська Рада	Українська Бовва Упрыва
Юл. Миськевич. Листівка	Запозомоговий комітет „Христів Герарда“ для Галичини і Буковини у Відні
Д-р І. Крип'якевич. Холдиські гості у Відні	Тавкрел. Лебедива пісня готка
Опіка над виселенцями	Василь Давковський. Криваї бої
Маріяка Підгірянки. Чи тоби не жалі?	Ол. Петифія — Іл. Гаврилюк. Еку gondolat
Д-р В. Щурат. Патріарх віденських каваранків	Гр. Микетєв. Куди звертати ся в сарваках полоненим, єи свєзєх, раниеним і убитим
К. Л. Виплати за воєнні чиньтєби.	Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові — Експоватура у Відні
Д-р Юдеєс. Талєргоф	Іван Крип'якевич. Волниські школи
Д-р І. Крип'якевич. Український князь на австрійським престолі	Д-р Еуген Одєсницький. Д-р Еуген Озарєвич як народний діяч на прикміч Володимир Лисий. Військові прикмічя для виселенців
Ст. Чарнецький. Ізновля	Маріяка Підгірянки. Коби
Україна і у російського воєнного гусернатора Львова — Шеремєтєва. Із записок очевидця	
Андрій Жук. Сєвоє новелєво України	
Н. Даниш. Українські школи у Відні	

ЦІНА З КОРОНИ — порто 20 сот. — поручєно 3 К 55 сот.

Замовляти:

„НАРОДНА КАНЦЕЛЯРІЯ“ Wien VIII., Josefstädterstrasse 48. I/8

Вкислаємо оборотно — тільки за готівку.

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Мільна Турчин в Лисца старого, пов. Богородчан, и шукує мужа Йосифа Турчина, котрий служив серед роком при полєвій жандармерії. Хтоби знав що а них стало ся, прошу о аналїз ся — Мільна Турчин у П. Урядьскої в Dalkowic почта Tarnobrzeg. 491 2-2

Оголошення.

Молодий літ 25 умієть виробляти, властєтель реалїстєстє в місті, бакає пробає акадомієтє в шкільнє маграмоніальнєх в молодю інтелігентню панючокю. Річ трактують ся серіозно, дискрєцію ручитє словом, гєсєсаг вимзгання. Анонімів не приймаєтє ся. До Адмін. страції „Діла“ під „Сер овник“. 492 5-5

ЗВЕДЕЛЬНИЙ
БАНК ГІПОТЕЧНИЙ
Спільна акційна у Львові
(ул. Підвале 7)

Акційний капітал К 1,364,000
Резерва К 339,000
Власний капітал К 1,703,000

На основі Найвишшого уповажєня — міністерства внутрішніх справ в порозуміню в міністерствами сгарбу і справедливостє затвердило рескриптом з 25. маз 1917. поширене діяльности Банку.

На тія основі Земельний Банк Гіпотечний Удільно гіпотєчнє повнєчє до силати в дрібних ратах; вексельнє плавички (єсєконт вексєлі) та повнєчє на підклад цїнах паперів;

Нупує і продає: єсєні варти паперів, дав на них ачєтє і сталі кредити;

Приймає вкладає і опрєцентує їх від слїдуєчєго будиного дня по аловєсєю до дня виваєтє; вєдєт можєть довершувати бєтє коштів чєлєжє, які Банк розєсалає на бажанє;

Минєє аграрнєчє гроші, баниснотє і виваєчє асєні куєсєні;

Посєредничєтє в купнє і продажє, т. є. на азовєсєє купує і на поєноручєє продає гомєсєво асєні єфєктє, агаридє, машини, товаря та земєльнє поєстєстє;

Основоє і заводитє хлїборобські, промислові і кнєжє адпривєстєд (також спїлєкє);

Приймає в перехованє варти паєсєрє і дорогєцїєнєстє та вєдєчє вєжє.

Єсєні бєтєкоє приєрєчєня переводєтє під найкєрєснїєшєкє укованє.

492 33-9

АДРЕСА: Hauptkassa der Zentralkleitung der Ukrainischen Legion WIEN, VI, LEODERERGASSE 20
ПРОСИМО НА СО АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ НА СТРИЖЕЦЬКІ ЦІЛИ.

КОНКУРС.

Дирекція Жіночої Спільки промислової „Труд“ у Львові, ринок ч. 39 оголошує отримати конкурс на принятє учениць на науку кроєв і шитя біля та суконь.

Наука триває три роки, а того один рік у відділі біля, а два у відділі суконь.

Крім заводової науки шитя і кроєв удєєтє ся ученицями в вєтєрних годинах предметє теорєтичєних, як: релїгї, української мови, стилїстики, промислових рахунків, товарознаєствє і заводових рисунків.

Вискоє 4 К; шїльча оплата 6 К. місячно. За курс кроєв біля сплачують окремо учєніцє 25 К, за курс кроєв суконь 50 К.

З поданєм о принятє або при аголошеню треба предложити метриву на доказ скінченєго 14-го року житє, послїднє шкільнє свідєствє (бодай покінчєні народні школи) і посвідку адоєрєвля.

Єсі ученицї мають вписати ся до красєєвої корпорациї (оплата К. 6-20).

Отєєє зглядчє олікує муситє бути чєсєно Товариствє „Труд“ (уділ 20 К., вписєє 2 К.).

На бажанє можуть знайти замїєчєє учєніцї приїмєнє у дївочїй бурєї Спїлки „Труд“, де одєржєтє відповідну спїку, аловєрєні харчє і лікарськїє доглядє за аложєнє однєрєзового датку на інвєнтєр в сумі 10 К. і за окремою доплатою по 10 К. місячно.

Ученицї, поміщєні у бурєї Спїлки, булєтє увільнєні від окремої доплати за курс кроєв.

Єсі ученицї обовязані до правільного кєрєрїстєня в науцє, а на случай самовільної абєсєнці платєтє за цїлий пропущєний чєс.

Бувшє ученицї повинні перед помєєєєє принятєм аіривнати єсі залєгєстє.

ДИРЕКЦІЯ.

497 2-3